

komme til en Overenskomst med dem, der ønske et større Tilskud end tidligere vedtaget. Hvad Tilskudet til Slagelse—Næstved Banen angaar, erkjender jeg, at jeg oprindeligt har foreslaaet den uden Tilskud. Det var maaske en Feil fra min Side, men det var noget af Hensyn til, at den efter min Mening skulde anlægges som en Statsbane, som en Vestbane i Sjælland, særlig for Kalundborg. Først da den fik en mere lokal Betydning, blev der Spørgsmaal om Tilskud, hvilket, som det ærede Medlem meget rigtig bemærkede, blev beregnet alene af Hensyn til Sidebanen til Skjelskør. Nu har Landsthinget ønsket at tage en anden Stilling til Tilskudsforholdet, idet det har ønsket et privat Tilskud for hele Banen, og jeg skal derom sige, at jeg har ganske vist ikke kunnet kræve et saadant Tilskud, men jeg vil ogsaa kunne modtage Loven med et Tilskud, baade et saadant, som der tidligere har været Enighed om mellem Thingene — det er en Selvfølge; thi jeg gaar alene fra, hvad jeg tidligere har lovet at gaa ind paa —, men ogsaa med et større Tilskud; det kan der ikke være Noget til Hinder for fra Regjeringens Standpunkt. Det er altsaa et Spørgsmaal, som kan være Gjenstand for Forhandling mellem Thingene. Jeg er enig med det ærede Medlem, der talte for, om, at paa det Spørgsmaal bør Baneanlægget ikke strande, men om man kan komme igennem dermed, veed jeg jo ikke. Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Dahl) nævnte den Stilling, som Ordføreren i Landsthinget havde indtaget, at her behøvedes intet stort Tilskud. Jeg kan sige ligefrem, at Grunden er den, at man fra først af havde stillet sig noget anderledes. Men der er ikke Noget til Hinder for, at hvis man kan faae Baneanlægget gennemført med et noget større Tilskud, vil der kunne vises nogen Smødefommen. Jeg er altid tilbøielig til at ofre Noget for at opnaa et praktisk Resultat, og jeg stoler ogsaa paa, at naar det kommer til Stykket, skal man nok faae det ærede Medlem med til, hvad der er forsvarligt; det er jeg vis paa.

Tauber: Jeg vil gjerne begynde med en Henstilling til den meget ærede Formand. Ved denne Sags Behandling for 2 Aar siden led vi under, at Rigsdagstidenden først udkom adskillige Dage efter de Møder, i hvilke Sagen havde været behandlet, og det samme tegner, efter hvad der nu foreligger, til at skulle gjentage sig i Aar, da Rigsdagstidenden mod Slutningen af Sam-

lingen er temmelig langt tilbage. Forhandlingerne saavel i dette Thing som eventuelt i det andet Thing maa gribe ind i hinanden, men naar Tidenden ikke foreligger, veed man i dette Thing ikke, hvad der er sagt i det andet Thing, og i det andet Thing ikke, hvad der er sagt her, og dog skal man forhandle sammen. Under saadanne Omstændigheder er det dobbelt vigtigt, at Rigsdagstidenden er à jour. Det gjælder ikke blot denne Sag, men det gjælder alle de Sager, som ophobe sig i Slutningen af Rigsdagssamlingen. Under disse Omstændigheder tror jeg ikke, man bør lade Trykkeriet gaa i sin sædvanlige Slendrian. Man er da nødt til at paalægge det at sætte ekstraordinær Kraft paa for at faae Rigsdagstidenden ført à jour, saaledes at vi næste Dag kunne læse, hvad der er sagt den foregaaende Dag. Enhver, som kjender det Mindste til Bogtrykkeri, veed, at der er ikke nogen som helst Vanskelighed for, at Trykkeriet vil kunne præstere under disse Omstændigheder det, som man forlanges ved Rigsdagssamlingens Slutning. Jeg tillader mig nu at sige dette. Vi lide derunder i høi Grad. Det var en af Aarsagerne til, at denne Sag strandede forrige Gang. Man vidste ikke her, hvad der var sagt i Landsthinget, og i Landsthinget vidste man ikke, hvad der var sagt her.

Formanden (Høgshro): Det ærede Medlem maa erindre, at Forholdet mellem Bogtrykkeriet og Rigsdagen er ordnet ved Kontrakt, og disse Kontraktbestemmelser maa overholdes fra begge Sider. Naar Trykningen af det deri fastsatte daglige Antal Ark overholdes fra Bogtrykkeriets Side, har Rigsdagen ikke Ret til at paalægge det hyderligere Krav. Det ligger i Sagens Natur, at ved en Samlings Slutning fremkommer der en saadan Mængde Indstillinger, Betænkninger og Forslag, at det er vanskeligt at fyldestgøre det Krav med Hensyn til selve Tidendens hurtige Trykning, som det ærede Medlem stiller; men kan det ske, skal det selvfølgelig ske.

Tauber: Jeg takker den ærede Formand for dette Tilsgagn, at det, forsaavidt det kan ske, skal ske, idet naturligvis den høitærede Formand saavel som enhver Anden her i Salen i høi Grad maa beklage, dersom Rigsdagstidenden indskrænktes til at blive et Arkiv, som kan bruges efter Samlingens Slutning i Stedet for at være veiledende for Medlemmerne under Forhandlingerne her i Salen.